

Dosarul nr. 2ra-982/21

Prima instanță: (Judecătoria Ungheni) M. Stratan

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) M. Guzun, I. Dutca, A. Malfi

Î N C H E I E R E

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Izoh Irina,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Izoh Irina
împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Lear Corporation” cu privire la
anularea ordinelor, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru
absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor
de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 09 ianuarie 2020, Izoh Irina a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL ”Lear Corporation” cu privire la anularea ordinului, restabilirea la
locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă și
repararea prejudiciului moral (f.d. 3-5 Vol. I).

În motivarea acțiunii, reclamanta a menționat că prin ordinul nr. 11292/1 din
30 octombrie 2019, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare
aspră.

Ordinul de sancționare a fost emis în temeiul Notei informative a maistrului
Vacaras Ala, din care rezultă că la 21 octombrie 2019, în timpul zilei de muncă, s-a
sustras de la procesul de muncă și a insultat alte cusătorese, numindu-le cu cuvinte
necenzurate, iar la observația făcută de șeful superior, i-a răspuns ultimului cu
amenințare.

În opinia reclamantei, Nota informativă nu conține descrierea concretă a
circumstanțelor sau săvârșirii abaterii disciplinare, nefiind întemeiată pe probe.

De asemenea, reclamanta a reiterat că în aceeași zi, i-au fost solicitate
explicații.

La fel, reclamanta a reiterat că angajatorul nu i-a acordat integral concediu
anual plătit.

Izoh Irina a solicitat anularea ordinului SRL "Lear Corporation" nr. 11292/1 din 30 octombrie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, încasarea de la pârât a sumei de 2 000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru emiterea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare, încasarea sumei de 1 000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru neacordarea concediului anual plătit, încasarea sumei de 20 lei cu titlu de cheltuieli pentru copiile xerox și respectarea modului de acordare a concediului anual plătit și programarea concediului de odihnă anual în modul stabilit de Codul muncii.

La 20 ianuarie 2020, Izoh Irina a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL "Lear Corporation" cu privire la anularea ordinului, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată (f.d. 3-4 Vol. II).

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că prin ordinul nr. 1170 din 18 noiembrie 2019 i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare.

A specificat că ordinul respectiv nu i-a fost adus la cunoștință și nu i-au fost solicitat explicații în acest sens.

Izoh Irina a solicitat anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare nr. 11750 din 18 noiembrie 2019 emis de SRL "Lear Corporation", încasarea de la pârât a sumei de 2 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, suma de 20 de lei cu titlu de cheltuieli pentru copiile xerox și suma de 13 lei cu titlu de cheltuieli pentru redactarea cererii.

La 21 ianuarie 2020, Izoh Irina a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL "Lear Corporation" cu privire la anularea ordinului, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral (f.d. 2-4 Vol. III).

În motivarea acțiunii, Izoh Irina a menționat că prin ordinul nr. 11800 din 20 noiembrie 2019, emis de SRL "Lear Corporation", i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare, care nu i-a fost adus la cunoștință și nici nu i-au fost solicitate explicații.

De asemenea, a relatat că prin ordinul nr. 11934 din 25 noiembrie 2019, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de concediere.

Reclamanta a invocat că ilegalitatea ordinelor menționate, emise contrar prevederilor legislației muncii.

Izoh Irina a solicitat anularea ordinului nr. 11800 din 20 noiembrie 2019, emis de SRL "Lear Corporation", anularea ordinului nr. 11934 din 25 noiembrie 2019, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă, încasarea sumei de 1 000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru emiterea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră, încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru emiterea ordinului de concediere, încasarea sumei de 20 de lei cu titlu de cheltuieli pentru copiile xerox și suma de 15 lei cu titlu de cheltuieli pentru redactarea cererii.

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 03 iunie 2020, s-au conexas într-un singur proces cauzele civile la cererea de chemare în judecată depusă de Izoh Irina împotriva SRL "Lear Corporation" cu privire la anularea ordinelor, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral (f.d. 129 Vol. I).

La 12 iunie 2020, Izoh Irina a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea de la SRL "Lear Corporation" a salariului pentru absența forțată de la muncă în mărime de 36 803,46 de lei, încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 131 Vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 12 iunie 2020, s-a admis cererea Irinei Izoh cu privire la renunțul parțial la acțiune.

S-a încetat cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Izoh Irina în partea solicitării "respectării modului de acordare a concediului anual plătit și programarea concediului de odihnă anual în modul stabilit de Codul muncii" (f.d. 141-142 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 25 iunie 2020, s-a respins integral cererea de chemare în judecată depusă de Izoh Irina.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că Izoh Irina a activat la SRL „Lear Corporation” în calitate de cusător.

În toamna anului 2019 în privința Irinei Izoh au fost aplicate mai multe sancțiuni disciplinare și anume:

- prin ordinul nr. 11292/1 din 30 octombrie 2019 - sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare;
- prin ordinul nr. 11750 din 18 noiembrie 2019 - sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare;
- prin ordinul nr. 11800 din 20 noiembrie 2019 - sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare;
- prin ordinul nr. 11934 din 25 noiembrie 2019 – sancțiunea disciplinară sub formă de concediere.

La caz, instanța de fond a constatat că în privința Irinei Izoh, la un interval relativ scurt între încălcările constatate, i s-au aplicat sancțiuni disciplinare blânde, prin ce este evident că angajatorul a acționat tolerant și nu-i poate fi imputată rea credința, prin urmare multiplele încălcări au dus la pierderea încrederii angajatorului în raport cu salariatul.

Astfel, instanța a stabilit că angajatorul și-a bazat decizia de sancționare pe Notele explicative ale altor angajați, printre care și superiori ai reclamantei conform statutului.

Mai mult ca atât, pe parcursul examinării cauzei, au fost audiați martori, care au declarat că Izoh Irina nu-și îndeplinea obligațiile, demonstrativ se juca în telefon, se adresa cu cuvinte necenzurate în adresa altor angajați, care nu au fost combătute de reclamantă prin probe.

În acest context, instanța a reținut că comportamentul necorespunzător al reclamantei a dus la aplicarea sancțiunilor disciplinare, prin urmare ordinele contestate de sancționare disciplinară au fost emise de către angajator cu respectarea procedurii legale și asigurarea dreptului reclamantei la apărare, drept urmare, pretențiile cu privire la anularea acestor ordine și repararea prejudiciului moral cauzat astfel, sunt neîntemeiate.

Cu referire la pretențiile privind încălcarea dreptului la odihnă prin divizarea concediului anual în mai multe părți cu o durată mai mică de 14 zile, instanța a reținut că concediul a fost fracționat la cererea reclamantei, care a solicitat

acordarea concediului înafara graficului prestabilit, prin urmare nu poate fi considerat ca fiind încălcat dreptul reclamantei la odihnă, or fracționarea respectivă s-a făcut la cererea acesteia, în majoritatea situațiilor cererea era depusă cu o zi sau cu câteva zile înainte.

Cu referire la cerințele de restabilire la locul de muncă, încasarea salariului și a prejudiciului moral, acestea sunt derivate din cerințele de anulare a ordinelor de aplicare a sancțiunilor disciplinare și în consecință concomitent cu cerințele de bază urmează a fi respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2021, s-a respins apelul declarat de Izoh Irina și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ungheni din 25 iunie 2020.

La 17 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Izoh Irina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei la rejudecare.

Recurenta Izoh Irina, în motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume art. 89, 201, 209 și 210 alin. (1) lit. a) din Codul muncii.

De asemenea, a menționat că instanța de apel a constatat unele circumstanțe care nu au fost dovedite cu probe.

Astfel, a specificat că instanțele inferioare urmau să stabilească existența/inexistența motivelor sancțiunii disciplinare indicate în ordinele de sancționare disciplinară, să descrie conduita neconformă a salariatului conform contractului sau fișei de post, Regulamentului intern încălcate de salariat, abaterile disciplinare comise, precum și faptul dacă aceste încălcări au fost indicate în ordinele de sancționare.

În opinia recurenteii, aceste circumstanțe urmează a fi verificate la rejudecarea cauzei, or, instanțele inferioare au examinat superficial litigiul fără a intra în esența acestuia.

Prin urmare, încălcările invocate au dus la încălcarea dreptului său la un proces echitabil.

La 20 mai 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către SRL "Lear Corporation" la data de 26 mai 2021, conform avizului de recepție (f.d. 53 Vol. I).

La 18 iunie 2021, SRL "Lear Corporation" a depus referință la recursul declarat de Izoh Irina, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 27 ianuarie 2021, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 17 aprilie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo

împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Izoh Irina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Izoh Irina.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari